

Aktindsigt 2018

Europa -Parlamentets årlige
rapport om aktindsigt

Enheden for Åbenhed

Generaldirektoratet for Ledelsestjenesterne
Europa-Parlamentet

Marts 2019

PE 636.534/BUR/ANN.

FORORD

Siden den 3. december 2001 har Parlamentet, Rådet og Kommissionen anvendt forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter, der er i deres besiddelse.

Artikel 17, stk. 1, i forordningen har følgende ordlyd: "*Hvert år offentliggør hver institution en rapport for det foregående år med angivelse af antallet af tilfælde, hvor institutionen har afslået aktindsigt, begrundelserne for sådanne afslag, og antallet af følsomme dokumenter, der ikke er indført i registret.*"

I henhold til forretningsordenens artikel 116, stk. 6, vedtager Præsidiets den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

OM METODEN

Parlamentets årlige rapport for 2018 er udarbejdet efter følgende metode:

- tal for konsulterede og begærede dokumenter, der kun henviser til specificerede dokumenter
- begæringer om aktindsigt i omfangsrige eller et ubestemt antal dokumenter, som institutionen ikke var i stand til at identificere, afspejles ikke i tallene over begærede dokumenter
- tal for begæringer om aktindsigt medtager to typer begæringer, både specificerede dokumenter og et ubestemt antal dokumenter
- beslutning om delvis aktindsigt er medregnet som et positivt svar
- genfremsatte begæringer kan vedrøre enten de første afgørelser om afslag på aktindsigt eller de første afgørelser om delvis aktindsigt
- det er datoen for registreringen af den oprindelige begæring, der fastlægger året for den oprindelige genfremsatte begæring.

INDHOLD

<i>Resumé</i>	4
<i>KAPITEL I begæringer om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 i 2018</i>	5
A) Det offentlige register over Parlamentets dokumenter	5
B) Konsulterede og begærede dokumenter	6
B.1) Direkte konsulterede dokumenter	6
B.2) Dokumenter, der blev rekvireret via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail	7
C) Tal for begæringer	8
D) Profilen for dem der fremsatte begæringer om aktindsigt	11
<i>KAPITEL II Tendenser og specifikke spørgsmål</i>	14
I 2018 skete der en kraftig stigning i antallet af begæringer om aktindsigt i lovgivningsmæssige trepartsdokumenter og navnlig for adgang til kolonnedokumenter. Eftersom disse tabeller vedrører de tre institutioner, der deltager i de lovgivningsmæssige forhandlinger, har det intensiveret det interinstitutionelle samarbejde i forbindelse med aktindsigt i dokumenter tilsvarende. Offentlighedens interesse i at få adgang til notater forelagt for Europa-Parlamentets Præsidium var også særligt højt.	14
A) Ansøgninger vedrørende kolonnedokumenter drøftet på trepartsmøder	14
B) Begæringer om aktindsigt i notater til medlemmerne af Europa-Parlamentets Præsidium	15
C) Interinstitutionelt samarbejde	15
<i>KAPITEL III Klager indgivet til Den Europæiske Ombudsmand og retssager</i>	16
A) Den Europæiske Ombudsmand	16
A.1) Klagesager afsluttet i 2018	16
A.2) Klagesager indledt i 2018	16
B) Domstolskontrol	17
B.1) Nye sager	17
B.2) Domstolens afgørelser i 2018	17
<i>Endelige bemærkninger</i>	19

Europa-Parlamentets årlige rapport om aktindsigt – 2018 (artikel 17 i forordning (EF) nr. 1049/2001)

Resumé

Tal

- Pr. 31. december 2018 indeholdt registerets database 748 100 dokumentreferencer sammenlignet med 683 846 ved udgangen af året før.
- 76 270 dokumenter blev i 2018 konsulteret direkte på Parlamentets offentlige registers websted. I den samme periode modtog Parlamentet via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail 498 begæringer vedrørende 591 specificerede dokumenter, hvilket er en stigning i begæringer på 10 % i forhold til 2017.
- 113 af de 498 begæringer vedrørte ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.
- Den samlede andel af positive svar i 2018 var på over 96 %.
- Parlamentet gav afslag på aktindsigt i 17 sager, hovedsagelig i forbindelse med begæringer om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentets Præsidium.

Tendenser

- Ansøgerne havde stor interesse i dokumenter vedrørende trepartsforhandlinger i lovgivningsprocedurer, arbejdet i Parlamentets ledende organer og navnlig i dokumenter vedrørende Præsidiets aktiviteter i forhold til finansieringen af politiske partier og fonde og medlemmernes udgifter.
- Med ni genfremsatte begæringer i løbet af året faldt antallet af genfremsatte begæringer en smule i forhold til 2017.

KAPITEL I

begæringer om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 i 2018

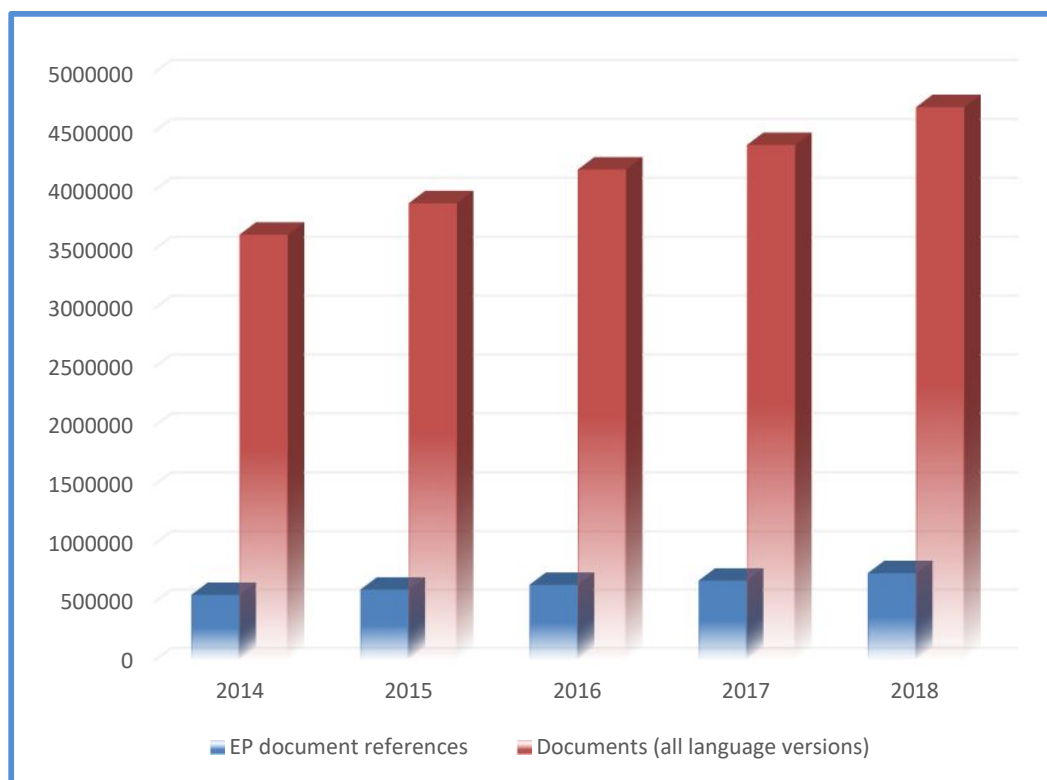
De tal og statistikker, der behandles i dette afsnit, gør det muligt at identificere tendenser inden for offentlighedens aktindsigt. De giver også offentligheden et bredt billede af Parlamentets gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.

A) Det offentlige register over Parlamentets dokumenter

Det offentlige register over Parlamentets dokumenter indeholder henvisninger til dokumenter, der er direkte tilgængelige, hovedsagelig lovgivningsmæssige dokumenter og, hvor det er muligt, andre kategorier af dokumenter. Det blev oprettet i 2002 med henblik på yderligere at øge gennemsigtigheden og gøre det lettere for offentligheden at få aktindsigt i institutionens dokumenter i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001.

Med en stigning på mere end 9 % i forhold til året før nåede antallet af dokumentreferencer i registerets database pr. 31. december 2018 op på 748 101 (hvilket svarer til 4 704 921 dokumenter, når alle sprogudgaver regnes med). Der er i det offentlige register ikke registreret følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) 1049/2001.

(Fig. 1) **Udviklingen af det offentlige register over Parlamentets dokumenter**

B) Konsulterede og begærede dokumenter¹

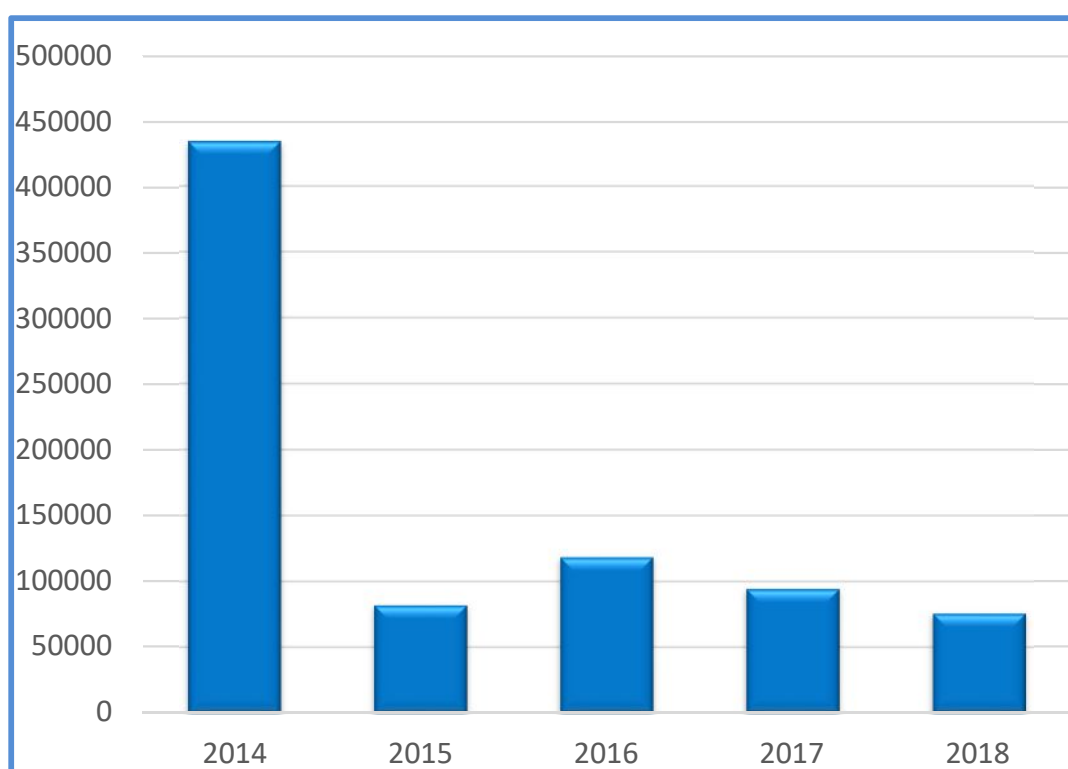
Næsten alle dokumenter i det offentlige register over Parlamentets dokumenter kan downloades direkte via webstedet i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EF) nr. 1049/2001, som fastsætter, at institutionerne skal sikre, at deres dokumenter er direkte tilgængelige i videst muligt omfang. De dokumenter, der ikke kan konsulteres direkte, kan stilles til rådighed efter anmodning via onlinedokumentformularen² eller pr. e-mail.

B.1) Direkte konsulterede dokumenter

I 2018 blev 76 270 dokumenter konsulteret direkte på Parlamentets offentlige registers websted. Det skal bemærkes, at dette tal ikke tager hensyn til antallet af dokumenter, der blev konsulteret via andre platforme med forbindelse til registrets database, såsom parlamentariske udvalgs platforme og Parlamentets tænketanks websteder.

De oftest konsulterede dokumenter følger mønstret for tidligere år: parlamentariske forespørgsler til skriftlig besvarelse i henhold til artikel 130 i forretningsordenen (19,16 %), svar på parlamentariske forespørgsler (26,23 %), udvalgsbetænkninger (5,99 %) og modtagne dokumenter fra Kommissionen (3,46 %).

(Fig. 2) Antal dokumenter, der blev konsulteret på Parlamentets offentlige registers websted

¹ Disse tal henviser kun til specificerede dokumenter

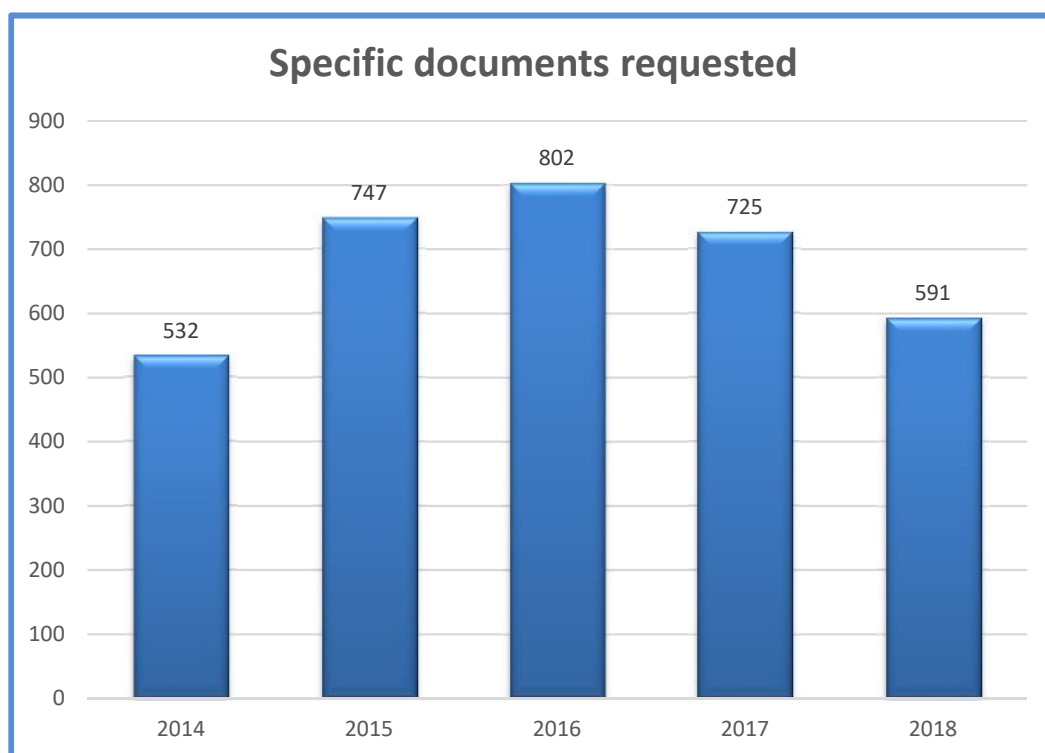
² <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=DA>

B.2) Dokumenter, der blev rekvireret via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail

Der blev i 2018 rekvireret 591 specificerede dokumenter via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail. Dette er et lille fald i forhold til det foregående år.

Som i de foregående år tager tallet ikke hensyn til begæringer om aktindsigt i et ubestemt antal dokumenter, som f.eks. begæringer om aktindsigt i "alle dokumenter om" et bestemt spørgsmål, "alle dokumenter, der indeholder oplysninger om" et bestemt emne osv. Disse dokumenter kan ikke kvantificeres til statistiske formål.

(Fig. 3) Antal specificerede dokumenter, der blev rekvireret via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail

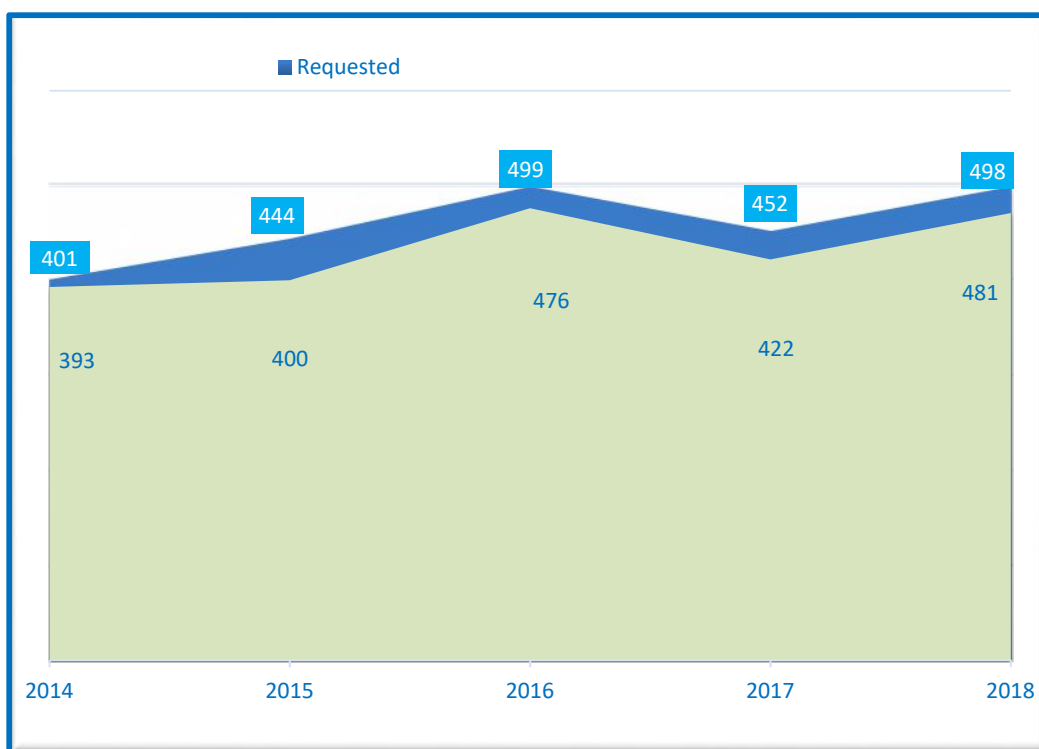
C) Tal for begæringer

Parlamentet modtog i 2018 498 begæringer via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail. 399 af disse vedrørte specificerede dokumenter, mens 99 vedrørte et ubestemt antal dokumenter. Af de 498 begæringer omfattede 22 interinstitutionelle høringer i henhold til "aftalememorandummet"³ (se kapitel II, C).

Omkring 20 % af alle begæringer, der blev modtaget i løbet af året, var om aktindsigt i "alle dokumenter om" et bestemt spørgsmål eller "alle dokumenter, der indeholder oplysninger om" et bestemt emne. Behandlingen af disse begæringer er normalt ret tidskrævende.

Ud af de 498 begæringer, der blev modtaget i 2018, afgav Parlamentet et positivt svar i 481 tilfælde. Dette tal omfatter 13 tilfælde, hvor aktindsigt i de ønskede dokumenter blev delvist imødekommet.

(Fig. 4) **Antal begæringer og positive svar**

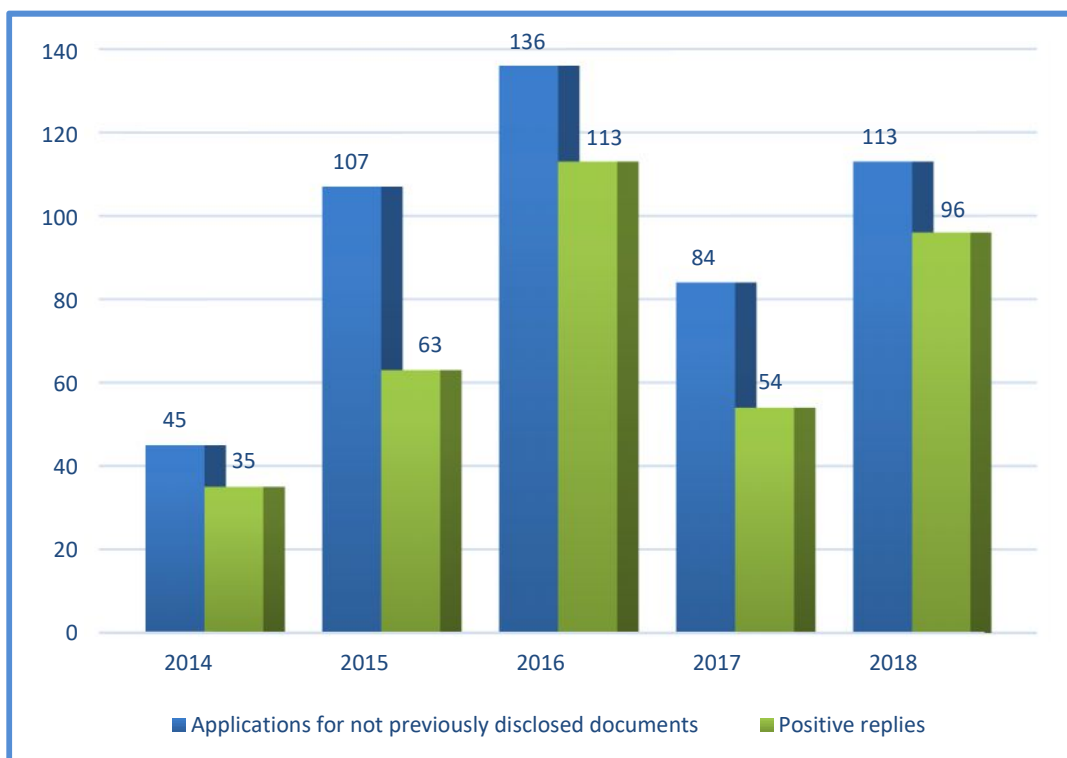
³ Aftalememorandum indgået mellem Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens tjenestegrene for hurtigt at kunne gennemføre høringer i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

113 af de 498 begæringer vedrørte endvidere ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.

De fleste begæringer vedrørende ikke tidligere offentliggjorte dokumenter vedrørte trepartsforhandlinger (43 %), arbejdet i styrelsesorganerne (18 %) og administrative dokumenter (14 %) med særlig fokus på finansiering af politiske partier og grupper (11 %).

I 2018 afgav Parlamentet et positivt svar i 96 tilfælde og gav aktindsigt i ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.

(Fig. 5) **Antal begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter og positive svar**

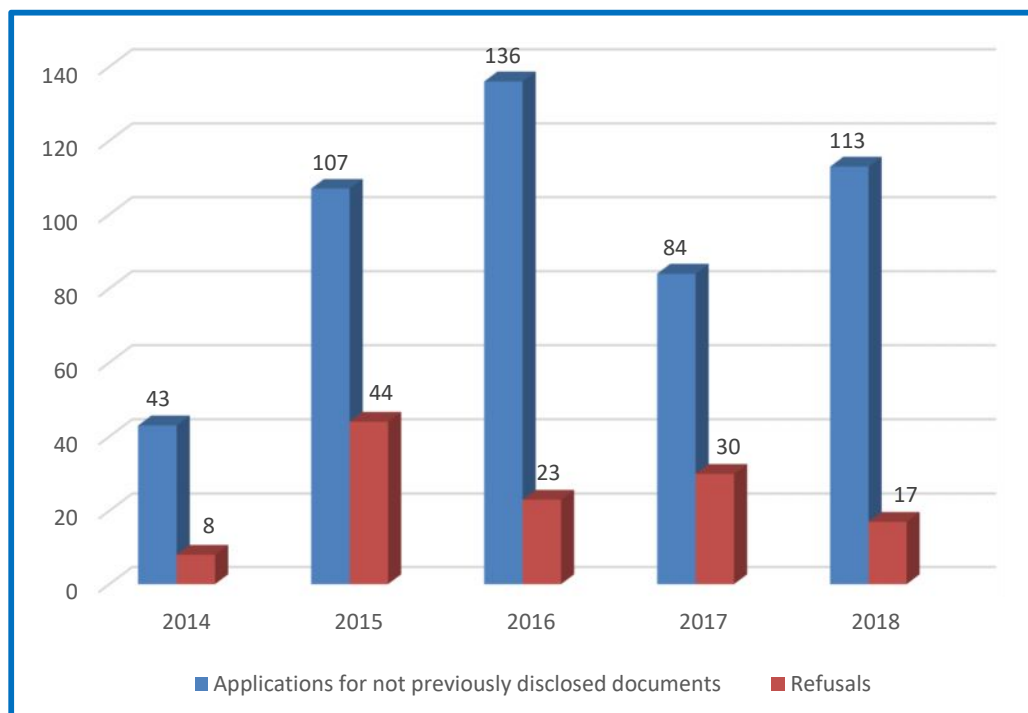
I 2018 gav Parlamentet afslag på aktindsigt i 17 tilfælde i form af en afgørelse truffet af den kompetente myndighed.

Der var ni genfremsatte begæringer⁴. I hvert tilfælde bekræftede institutionen sin oprindelige holdning.

I seks af de 17 afslag vedrørte begæringen dokumenter fra Europa-Parlamentets Præsidium. Desuden drejede det sig i tre tilfælde om udbud eller personalespørgsmål behandlet af Parlamentets administrative tjenester.

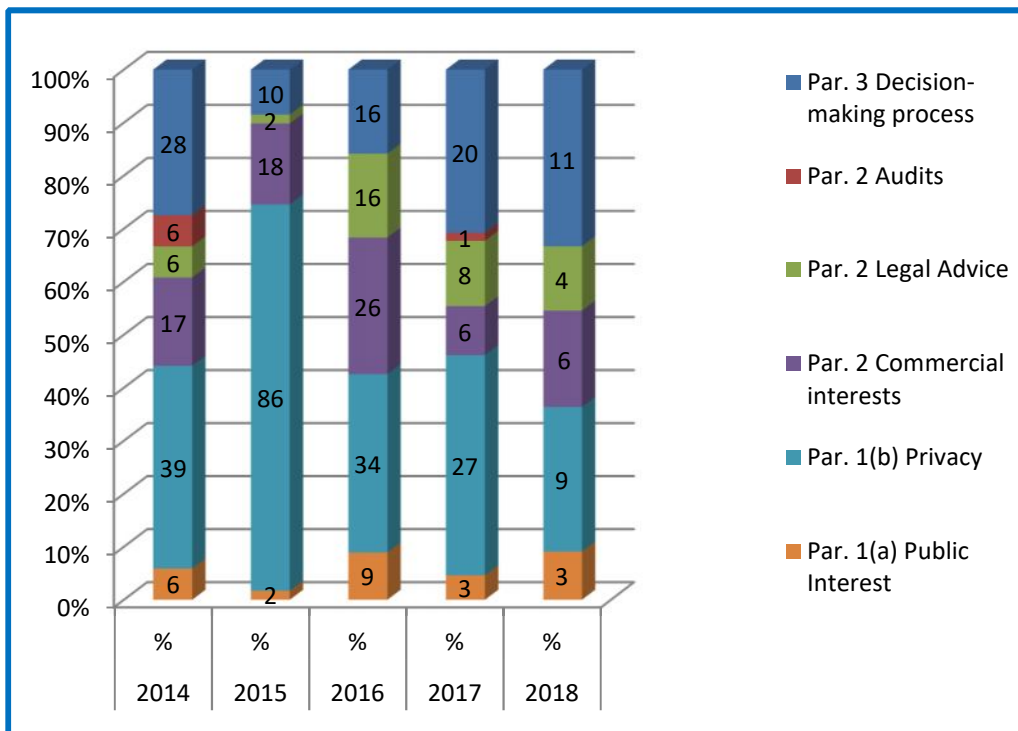
⁴ Genfremsatte begæringer kan vedrøre helt eller delvist afslag (artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) 1049/2001). I 2017 blev to genfremsatte begæringer behandlet i ét svar.

(Fig. 6) **Antal begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter og afslag**

Dette års afslag var primært baseret på behovet for at beskytte institutionens beslutningsproces (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001), privatlivets fred og den enkeltes integritet (artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001), en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser (artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001) og beskyttelse af retslige procedurer og juridisk rådgivning (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001).

(Fig. 7) **Anvendelse af undtagelserne (i procent) i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001**

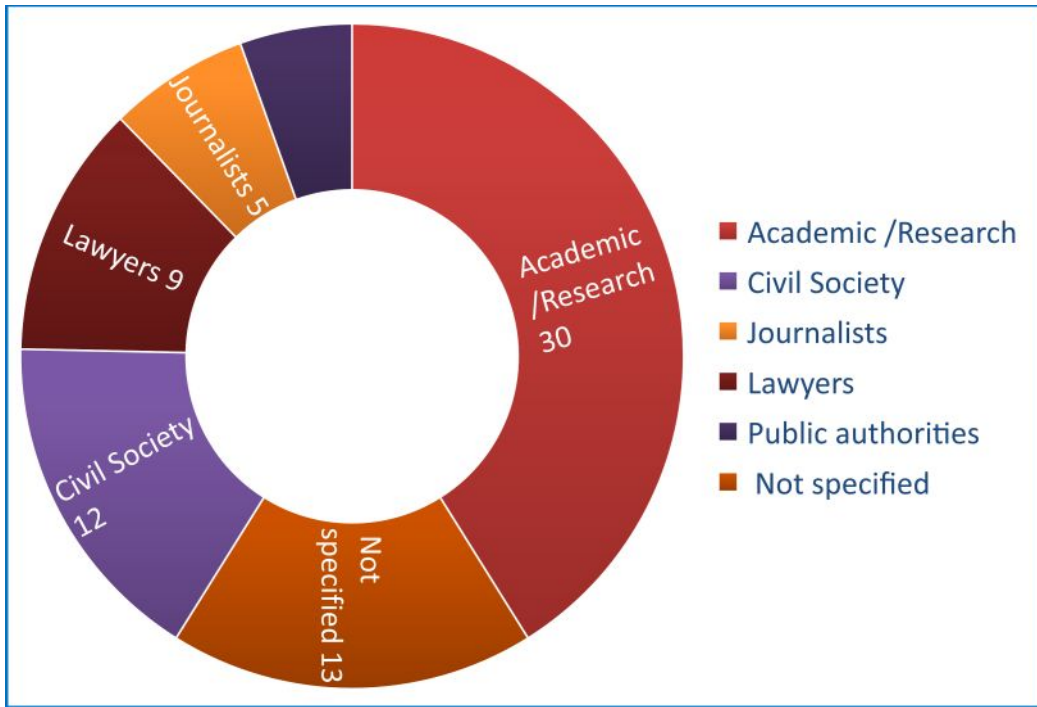
Det kan konkluderes, at den samlede andel af positive svar fra Parlamentet fortsat var høj, nemlig ca. 96 %. Desuden udgjorde andelen af positive svar for så vidt angår ikke tidligere offentliggjorte dokumenter 85 %.

D) Profilen for dem der fremsatte begæringer om aktindsigt⁵

Det var fortsat primært akademikere og forskere, som begærede aktindsigt, idet over 30 % af dem, der fremsatte begæringer, falder ind under denne kategori, efterfulgt af erhvervslivet, miljøorganisationer og andre interesserepræsentanter, der tilsammen udgør ca. 12 % af begæringerne. Journalister tegnede sig dette år kun for 5 % af ansøgere.

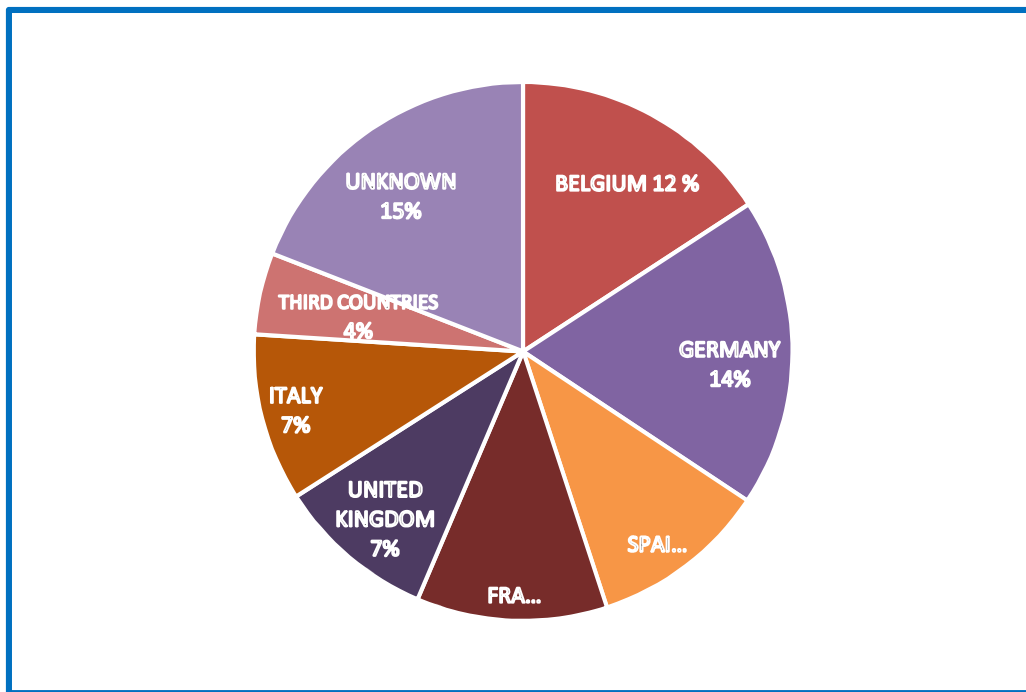
(Fig. 8) **Profilen for dem, der fremsatte begæringer om aktindsigt i 2018**

⁵ Oplysninger om profilerne for dem der har fremsat en begæring om aktindsigt er baseret på de oplysninger, som de har givet i deres begæringer. Eftersom forordning (EF) 1049/2001 ikke stiller krav om, at den der fremsætter en begæring om aktindsigt skal fremlægge oplysninger om sin identitet, vælger et vist antal ikke at anføre deres erhverv. Dette er navnlig tilfældet for begæringer indgivet pr. e-mail.

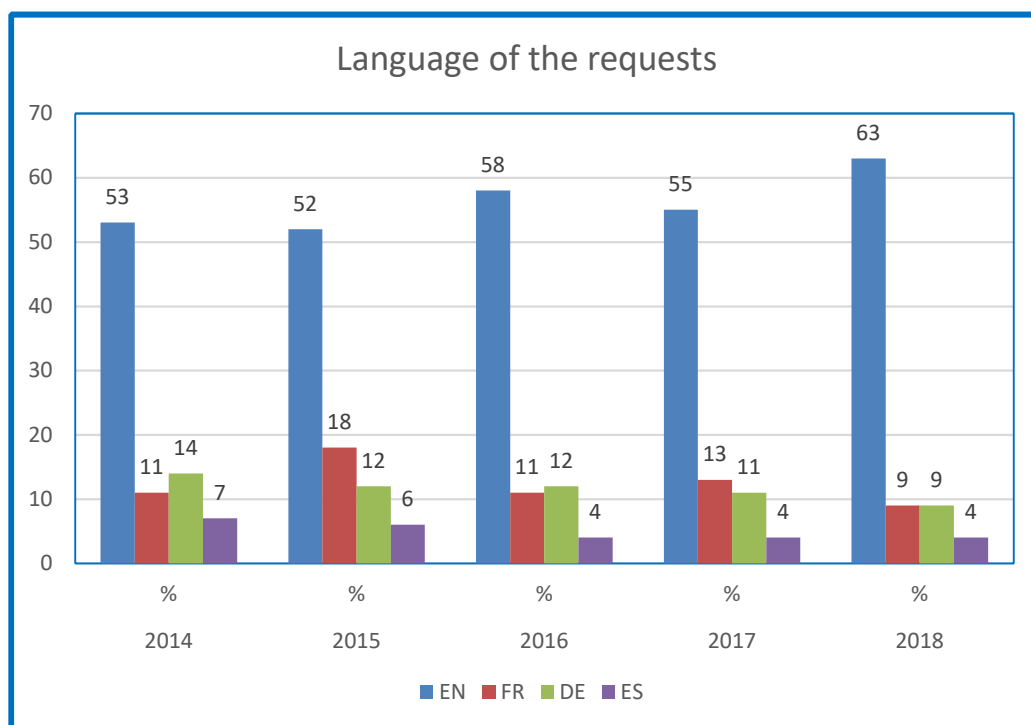

Begæringernes geografiske spredning i forhold til medlemsstaterne har ændret sig en smule. Omkring 14 % af begæringerne kom fra Tyskland efterfulgt (i faldende rækkefølge) af Belgien (12 %), Spanien og Frankrig (begge 8 %) og Italien/Det Forenede Kongerige (begge 10 %). Antallet af begæring fra tredjelande tegnede sig for omkring 4 % af det samlede antal.

(Fig. 8) **Geografisk fordeling:**

(Fig. 8) **Sprog**

Engelsk var fortsat det sprog, der oftest blev anvendt i begæringerne (63 %), efterfulgt af fransk (13 %), tysk (9 %) og spansk 4 %) efter samme mønster som i de foregående år.

KAPITEL II

Tendenser og specifikke spørgsmål

I 2018 skete der en kraftig stigning i antallet af begæringer om aktindsigt i lovgivningsmæssige trepartsdokumenter og navnlig for adgang til kolonnedokumenter. Eftersom disse tabeller vedrører de tre institutioner, der deltager i de lovgivningsmæssige forhandlinger, har det intensiveret det interinstitutionelle samarbejde i forbindelse med aktindsigt i dokumenter tilsvarende. Offentlighedens interesse i at få adgang til notater forelagt for Europa-Parlamentets Præsidium var også særligt højt.

A) Ansøgninger vedrørende kolonnedokumenter drøftet på trepartsmøder

De tre institutioner, der er involveret i interinstitutionelle lovgivningsmæssige forhandlinger, nemlig Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, præsenterer deres respektive holdning i et kolonnedokument inddelt i tre separate kolonner, sammen med en kompromistekst eller bemærkninger, der beskriver de nærmere aspekter af forhandlingerne, i en fjerde eller flere kolonner. Disse dokumenter, som er fælles for institutionerne, er deres vigtigste redskab til at drøfte lovforslag og nå frem til en aftale, der kan godkendes på et tidligt tidspunkt i lovgivningsproceduren, normalt ved førstebehandlingen.

De giver mulighed for, at holdningsforskelle kan afstemmes rettidigt og metodisk, og at forhandlingerne forløber på en velordnet måde. De anvendes til at sikre intern gennemsigtighed ved at sikre, at alle involverede parter modtager ajourførte oplysninger om forhandlingssituationen.

Den 22. marts 2018 afsagde Retten en dom i en sag om aktindsigt. I sag T-540/15, Emilio De Capitani mod Europa-Parlamentet (se kapitel III), annullerede Domstolen Parlamentets beslutning om ikke at give aktindsigt i kolonnedokumenterne med den begrundelse, at institutionen ikke havde påvist, at offentliggørelsen af de ønskede dokumenter ville have undergravet institutionens evne til at træffe beslutninger i forbindelse med den pågældende retsakt i alvorlig grad.

Siden da har Parlamentet oplevet en betydelig stigning i antallet af begæringer om aktindsigt i kolonnedokumenter, der er blevet drøftet på trepartsmøder.

Parlamentet vurderer begæringerne fra sag til sag i overensstemmelse med retspraksis. Det foretager en omhyggelig analyse af de ønskede dokumenter og hører de andre involverede institutioner, Rådet og Kommissionen. Indtil videre har Parlamentet siden dommen og i vid udstrækning på grund af den krævende procedure for at nægte offentlig adgang til lovgivningsdokumenter, som Domstolen har bekræftet i dommen, offentliggjort alle de kolonnedokumenter, til hvilke der er begæret adgang i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001.

Domstolens afgørelse giver dog institutionerne mulighed for at nægte aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet inden for rammerne af igangværende trepartsforhandlinger. En institution kan fortsat frit nægte at give aktindsigt i visse dokumenter af lovgivningsmæssig art i behørigt begrundede tilfælde. Institutionen skal i så fald på

grundlag af specifikke overvejelser vedrørende forslaget påvise, at den med rimelighed kan forudse – og dette ikke blot i ren hypotetisk forstand – og forvente, at fuld adgang til de pågældende dokumenter ville undergrave beslutningsprocessen på en specifik og faktisk måde.

B) Begæringer om aktindsigt i notater til medlemmerne af Europa-Parlamentets Præsidium

En anden tendens i 2018, der er værd at nævnte, er offentlighedens interesse i at få adgang til de notater, der er udarbejdet til Europa-Parlamentets Præsidium.

Disse notater forsyner præsidiemedlemmerne med baggrundsoplysninger, rådgivning og forslag til beslutninger og er bestemt til internt brug. Parlamentet vurderer, når det er relevant, hvorvidt det er nødvendigt at bevare fortroligheden af disse notater for at sikre, at administrationen kan redegøre for sin stillingtagen og sine forslag i disse notater på en ærlig og omhyggelig måde, og at dette igen gør det muligt for Parlamentets styrende organ at udføre sine opgaver korrekt.

Når Parlamentet derfor når til den konklusion, at offentliggørelse af et notat til Præsidiets ville kunne skade institutionens evne til at modtage juridisk rådgivning fra sine tjenestegrene eller være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, blev aktindsigten i det relevante notat afslået. I modsat fald ville offentliggørelsen af disse dokumenter medføre, at de tjenestegrene, der er involveret i udarbejdelsen af dem, ville afholde sig fra at fremsætte visse synspunkter og viden, der ville kunne bruges til at anfægte eller undergrave de beslutninger, der skulle træffes. Denne form for selvrensensur ville i sagens natur fratage Præsidiets nyttige argumenter og juridiske udtalelser, der sætter det i stand til at udøve sine beføjelser i Parlamentets interesse og undergrave dets evne til at træffe informerede beslutninger.

C) Interinstitutionelt samarbejde

Den kraftige stigning i antallet af begæringer om aktindsigt i kolonnedokumenter fører til en fortløbende stigning i antallet af høringer mellem de tre institutioner, der deltager i trepartsforhandlingerne.

Når Parlamentet anmodes om at frigive et dokument fra en tredjepart, rådfører den sig med tredjemand for at få fastslået, om dokumentet bør eller ikke bør udleveres, jf. artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Eftersom kolonnedokumenter udarbejdes i fællesskab af de tre institutioner, der er involveret i trepartsforhandlinger, hører Parlamentet Kommissionen og Rådet om den eventuelle offentliggørelse af disse dokumenter. På samme måde høres Parlamentet af Kommissionen eller Rådet, når én af sidstnævnte institutioner er blevet anmodet om at offentliggøre et kolonnedokument.

Disse høringer mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen er reguleret i et særligt aftalememorandum om anvendelsen af artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001, som blev indgået mellem de tre institutioner i 2002.

KAPITEL III

Klager indgivet til Den Europæiske Ombudsmand og retssager

Klager til Den Europæiske Ombudsmand og retssager, der føres i forbindelse med Parlamentets gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001, kan ofte være en mulighed for administrationen til at finjustere sin praksis vedrørende aktindsigt uafhængigt af udfaldet af den pågældende procedure. Dette kapitel omhandler de klagesager, som Ombudsmanden behandlede i 2018. Kapitlet omhandler også de tre domme, som Domstolen har afsagt i sager om aktindsigt, og som også involverer Europa-Parlamentet. Domstolen afsluttede den eneste anden verserende sag ved at erklære, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse.

A) Den Europæiske Ombudsmand

A.1) Klagesager afsluttet i 2018

- Klagesag 611/2017 og klagesag 895/2017

Disse to klagesager vedrørte primært den måde, hvorpå Parlamentet forlænger fristen for besvarelsen af begæringer om aktindsigt. Ombudsmanden mødtes med de involverede tjenestegrene og fandt ingen fejl og forsømmelser, men bemærkede, at institutionen godt kunne give ansøgerne mere detaljeret information om de årsager, der lå til grund for forlængelsen af fristen.

- Klagesag 1956/2018

I dette tilfælde indgav ansøgeren en klage til Ombudsmanden vedrørende Parlamentets beslutning om at afslå aktindsigt i en række dokumenter med den begrundelse, at de indeholdt personoplysninger, hvis offentliggørelse ikke var tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001. Efter klagen og som følge af fremkomsten af tidligere ukendte omstændigheder og årsager til støtte for at give frigive dokumenterne, vurderede Parlamentet sagen på ny og gav aktindsigt i dokumenterne.

A.2) Klagesager indledt i 2018

- Klagesag 1651/2018

I dette tilfælde afviste Parlamentet at give aktindsigt i dokumenter vedrørende de indledende drøftelser i en arbejdsgruppe under Præsidiet om revision af listen over de udgifter, der eventuelt kan dækkes af godtgørelsen for generelle udgifter. Retsgrundlaget for afslaget var artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, som indeholder bestemmelser om at give afslag på aktindsigt i dokumenter, såfremt dokumenternes udbredelse ville være til alvorlig skade for Parlamentets beslutningsproces.

Ombudsmanden mødtes med de involverede tjenestegrene og kontrollerede de pågældende dokumenter. Denne sag er endnu ikke afsluttet.

- Klagesag 2089/2018

Denne klage handler om den måde, hvorpå Europa-Parlamentet behandlede en begæring om aktindsigt i en oversigt over forretningsrejser for medlemmer af Europa-Parlamentet. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder kun anvendelse på eksisterende dokumenter, dvs. dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget af en institution, og som er i dens besiddelse, og kræver ikke, at en institution indsamler og sammenstiller data med henblik på at give en ansøger oplysninger, som han eller hun gerne vil have adgang til. Og det er det afgørende i denne sag. Parlamentet erklærede, at det ikke var i besiddelse af de dokumenter, som ansøgeren havde anmodet om. Klageren var ikke enig. Han gør gældende, at Parlamentet bør udarbejde de ønskede dokumenter med de oplysninger, som han efterlyser, og offentliggøre dem. Ombudsmanden mødtes med de involverede tjenestegrene. Sagen verserer stadig.

B) Domstolskontrol

B.1) Nye sager

Parlamentets afgørelser om aktindsigt anfægtes forholdsvis sjældent. Der blev ikke anlagt nogen annullationssøgsmål ved Domstolen i 2018.

B.2) Domstolens afgørelser i 2018

1) Sag T-136/15 – Evropäiki Dynamiki mod Parlamentet

Denne sag vedrører Parlamentets beslutning om at give afslag på en begæring om aktindsigt i alle anmodninger om indkaldelser af tilbud i forbindelse med en række udbudsprocedurer. Parlamentet afviste begæringen med den begrundelse, at der var tale om en uforholdsmæssig stor administrativ byrde. Før denne afgørelse blev truffet, forsøgte institutionen at nå til enighed med ansøgeren om en reduktion af det materielle anvendelsesområde for begæringen, men uden held.

Domstolen bekræftede Parlamentets holdning, ifølge hvilken en institution kan give afslag på aktindsigt på grund af en uforholdsmæssig stor administrativ arbejdsbyrde. I denne forbindelse skal tre betingelser være opfyldt: 1) arbejdsbyrden i forbindelse med den individuelle undersøgelse af de dokumenter, der anmodes om, er urimelig, 2) institutionen har rådført sig med ansøgeren for at finde en rimelig løsning og 3) institutionen har reelt undersøgt alle andre tænkelige muligheder for en individuel undersøgelse.

Disse afgørelser er særlig nyttige, da Parlamentet ofte modtager begæringer om aktindsigt i så mange dokumenter, at det er meget vanskeligt eller umuligt at behandle dem inden for de frister, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1049/2001.

2) Sag T-540/15 – De Capitani mod Parlamentet

Sagen blev anlagt ved Retten i september 2015 som en konsekvens af Parlamentets afgørelse af 8. juli 2015 om kun at give delvis aktindsigt i to kolonnedokumenter vedrørende igangværende interinstitutionelle forhandlinger om lovgivningsforslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde og Uddannelse på Retshåndhævelsesområdet (Europol). Kommissionen og Rådet indtrådte i sagen til støtte for Parlamentet.

Retten udelukkede muligheden for generel formodning for afslag på aktindsigt i den fjerde spalte i tabellerne fra igangværende triloger ud fra den begrundelse, at principperne om offentlighed og gennemsigtighed er uløseligt forbundet med EU's lovgivningsproces. Som

påpeget af Retten vedrører formodninger om hemmeligholdelse, der er anerkendt af Domstolen og Retten, normalt specifikke procedurer, mens den foreslåede formodning ville have dækket alle lovgivningsmæssige aktivitetsområder.

Ud fra den antagelse, at den foreliggende sag ikke vedrørte spørgsmålet om direkte aktindsigt i "trilogernes arbejdsdokumenter", fandt Retten, at ingen af de grunde, som Parlamentet påberåbte sig, viste, at det var rimeligt forudsigeligt og ikke rent hypotetisk, at fuld aktindsigt i de pågældende dokumenter sandsynligvis ville undergrave institutionernes beslutningsproces specifikt og faktisk. Parlamentets beslutning blev således annulleret.

3) Sag T-639/15 til T-666/15 – journalister mod Parlamentet

29 sager blev indbragt for Domstolen i november 2015 efter Parlamentets beslutning om at give afslag på aktindsigt i alle bilag vedrørende alle medlemmers udgifter og godtgørelser ud fra hensynet til beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, og med den begrundelse, at det var umuligt at vurdere hvert enkelt dokument, der blev anmodet om, individuelt inden for de frister, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1049/2001. Antallet af ønskede dokumenter var i størrelsesordenen flere hundrede tusinde.

Domstolen bekræftede i sin dom af 25. september 2018 Parlamentets holdning. Den fastslog, at de ønskede dokumenter indeholdt personoplysninger, der kun kan videregives, hvis ansøgeren i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001 sammenholdt med artikel 8, litra b), i forordning (EF) nr. 45/2001 godtgør nødvendigheden af videregivelsen af personoplysningerne, og der ikke er grund til at formode, at den registreredes legitime interesser vil kunne lide skade derved.

Domstolen fastslog, at Parlamentets afslag på at give aktindsigt var juridisk velfunderet, eftersom ansøgerne ikke havde godtgjort nødvendigheden af videregivelsen af personoplysningerne vedrørende de medlemmer, der var berørt af begæringerne. Ansøgerne anførte i den forbindelse forskellige formål med deres begæring om aktindsigt, nemlig dels at give offentligheden mulighed for at undersøge hensigtsmæssigheden af de udgifter, som parlamentsmedlemmerne afholder, dels at sikre offentlighedens ret til information og gennemsigtighed. Domstolen fandt imidlertid, at disse formål på grund af den alt for brede og generelle ordlyd ikke i sig selv kunne godtgøre, at videregivelsen af de pågældende personoplysninger var nødvendig.

4) Sag T-421/17, Leino-Sandberg mod Parlamentet

I juli 2017 anlagde en professor i EU-ret et annulationssøgsmål mod Parlamentets afgørelse af 8. juli 2015, hvorved institutionen gav afslag på aktindsigt i Europa-Parlamentets beslutning med den begrundelse, at sidstnævnte afgørelse blev anfægtet ved Domstolen i sag T-540/15 – *De Capitani mod Parlamentet*, og at aktindsigt heri ville have undergravet netop denne sag T-540/15.

I 2018 fastslog Domstolen, at eftersom ansøgeren i sidste ende fik aktindsigt i de dokumenter, som hun ønskede adgang til, ikke længere havde en reel interesse i afgørelsen i sagen, og afsluttede sagen.

Endelige bemærkninger

Efter Parlamentets accept af Domstolens afgørelse i sag *T-540/15 – De Capitani mod Parlamentet*, tilpassede institutionen sin tilgang for så vidt angår aktindsigt i trepartsdokumenter. Efter at denne dom blev afsagt, har Parlamentet på grundlag af en vurdering fra sag til sag og i lyset af retspraksis givet aktindsigt i alle de firekolonnedokumenter, til hvilke der i henhold til forordning (EF) 1049/2001 blev søgt aktindsigt i.

Som prognosticeret i sidste års rapport er offentlighedens interesse i at få aktindsigt i interne rapporter og notater vedrørende Parlamentets administrative opgaver – og navnlig Præsidiets opgaver – steget i 2018. Med det kommende valg til Europa-Parlamentet, som vil finde sted fra den 23. til den 26. maj 2019, har Parlamentet allerede bemærket en stigende interesse fra offentlighedens side i at få aktindsigt i valgrelaterede dokumenter, navnlig i Parlamentets kommunikationsstrategi for valget til Europa-Parlamentet i 2019 og dets tilstedeværelse på de sociale medier.

Det Forenede Kongeriges igangværende udtrædelse af Den Europæiske Union forventes ligeledes at generere en stigende offentlig interesse og som en konsekvens deraf en stigning i antallet af begæringer om aktindsigt i dokumenter, der vedrører denne proces.